

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Sáu, ngày 18/10/2024.

PHẬT PHÁP VẤN ĐÁP

BÀI 58

Hòa Thượng nói: ***“Bạn đừng nghĩ rằng bạn chỉ có một mình ở thế gian này, Phật Bồ Tát luôn dõi theo bạn, chỉ cần bạn giác ngộ, quay đầu thì Phật Bồ Tát sẽ đến”***. Chúng ta chịu nghe lời, tiếp nhận lời của Phật Bồ Tát thì các Ngài liền sẽ đến. Phật Bồ Tát có vô lượng, vô biên thân để tiếp cận chúng ta. Chúng ta đề khởi được tâm chân thành thì Phật Bồ Tát sẽ đến, các Ngài dùng các hình tướng khác nhau để phù hợp với căn tánh của chúng ta. Trên ***“Kinh Vô Lượng Thọ”*** nói: ***“Bất thọ ác thú”***. “Thọ” là cảm thọ, cảm nhận. Đáng hiện thân gì thì các Ngài hiện ra thân đó để tiếp độ chúng sanh. Hiện tại, chúng ta ở bất cứ nơi nào chúng ta cũng được Phật Bồ Tát dõi theo.

Sáng nay, có người gửi cho tôi một bức thư rất dài, người đó đang cảm thấy khổ đau đến cùng cực và họ muốn mang tất cả tài sản tặng cho tôi. Tôi khuyên họ cố gắng niệm Phật, ngoài niệm Phật mọi ý niệm khác đều là vọng tưởng. Chúng ta dụng tâm chân thành thì Phật A Di Đà sẽ an bài ổn thỏa, chư Phật Bồ Tát, Long Thiên Thiện Thần cũng sẽ vì chúng ta mà an bài. Chư Phật Bồ Tát đến tất cả cõi khổ của chúng sanh, đáng hiện thân gì để độ thì các Ngài liền hiện ra thân đó, đáng hiện thân Nga quý, thân Súc sanh, thân quốc vương thì các Ngài hiện ra thân đó. Các Ngài không bị khổ, lạc do thân đó vì tâm các Ngài vẫn thanh tịnh, vô nhiễm. Chúng ta đừng bao giờ nghĩ mình cô độc, Phật Bồ Tát luôn dõi mắt theo chúng ta. Hằng ngày, chúng ta làm mọi việc đều có người theo dõi chúng ta, chúng ta làm việc tốt hay việc xấu mọi người đều biết. Phật Bồ Tát, Thiện Thần, Hộ pháp đều biết rõ khởi tâm động niệm, hành động tạo tác của chúng ta.

Có người hỏi Hòa Thượng: ***“Thưa Hòa Thượng, con được nghe nói rằng, nhân quả báo ứng là hiện tượng sự thật của tất cả các pháp, người không tin tưởng nhân quả là người không có thiện căn, Phật Bồ Tát cũng không có cách nào để độ họ. Đối với việc này, con có chút nghi ngờ, xin Hòa Thượng giải đáp?”***

Nếu chúng ta hiểu rõ nhân quả thì chúng ta sẽ hết sức cẩn trọng trong khởi tâm động niệm, hành động tạo tác. Chúng ta gieo nhân yêu thương thì gặp quả yêu thương, gieo nhân tang tóc thì nhận quả tang tóc. Hòa Thượng từng nói, buổi sáng, khi chúng ta vừa dắt xe ra khỏi nhà, bánh xe của chúng ta làm một người giật mình, họ mắng chúng ta mắt có vấn đề, chúng ta sẽ cảm thấy ***“đương không”*** mà chúng ta bị mắng. Hòa Thượng nói: ***“Chúng ta không hề oan ức một chút nào, tất cả đều là nhân trước, quả sau”***. Chúng ta hiểu được điều này thì chúng ta sẽ không oán trời, trách người. Tôi đang nói cho mọi người cũng chính là nói cho chính tôi nghe, hằng ngày, tôi cũng có ý niệm oán

trời, trách người nhưng ngay sau đó, tôi nhanh chóng kiểm soát ý niệm của chính mình. Thậm chí, có những khi tôi còn lóe lên ý niệm: *“Phật Bồ Tát ơi, các Ngài ở đâu rồi!”*. Chúng ta hiểu được nhân quả thì chúng ta sẽ sống một cách bình an, bình thản tiếp nhận mọi tình huống xảy ra. Chúng ta chưa làm được điều này vì chúng ta vẫn chưa tin nhân quả, chưa sợ nhân quả!

Hòa Thượng nói: *“Nhân quả báo ứng là tổng kết của tất cả sự thật của mọi hiện tượng. Tất cả pháp thế gian và xuất thế gian đều không rời khỏi nhân quả báo ứng. Nhân quả báo ứng là pháp nhân duyên sanh. Cho nên Phật trên “Kinh Kim Cang” nói: “Pháp còn nên xả hướng hồ phi pháp”*. “Pháp” là Phật pháp. Phật pháp còn nên xả hướng hồ không phải Phật pháp. Phật nói ra tám vạn bốn ngàn pháp môn là để tùy thuận căn tánh của tất cả chúng sanh. Chúng sanh cảm thấy pháp nào tương thích với mình thì tiếp nhận. Chúng ta không nên chấp trước, dính mắc, chắt chứa mọi sự, mọi việc trong lòng.

Chúng ta tu hành, chúng ta thấy pháp môn Mật Tông, pháp môn Thiền Tông đều hay thì chúng ta đã không biết xả. Ngày trước, mọi người nói với Hòa Thượng, Ngài giảng Thiền hay như vậy vì sao Ngài không tu Thiền. Hòa Thượng nói: *“Tôi giảng Thiền để những người có căn tánh phù hợp với pháp môn Thiền tu, căn tánh của tôi chỉ phù hợp với pháp môn Tịnh Độ”*. Ngài đã làm ra biểu pháp là không dính mắc ở pháp. Ngài giảng nói thông đạt tất cả các pháp nhưng Ngài chỉ tu theo một pháp.

Hòa Thượng nói: *“Chúng ta tu nhưng chúng ta không được chấp trước, tham luyến pháp. Hay nói cách khác, Phật giảng Kinh thuyết pháp cũng là thế gian sự. Nếu như chúng ta có tham ái, chấp trước vậy thì chúng ta đã có thế gian ý vậy thì chúng ta đã sai rồi! Như vậy thì chúng ta học Phật sẽ không đạt được kết quả chỉ đạt được thiện pháp của thế gian”*. Chúng ta tu học mà chúng ta không được giải thoát, chỉ được thiện pháp của thế gian vậy thì quả báo của chúng ta vẫn là ở trong ba đường thiện, không thể ra khỏi tam giới.

Hòa Thượng nói: *“Người không tin tưởng, nghi ngờ Phật pháp, nghi ngờ lời Phật dạy, không làm một cách quyết liệt, xác quyết là người không có thiện căn. Người không có thiện căn thì Phật Bồ Tát cũng không thể giúp họ”*. Rất nhiều người miệng nói pháp nhưng họ nói để người khác làm, họ không làm, họ vẫn trộm cắp, tà dâm, nói dối. Những người này là người không có nhân duyên, thiện căn, phước đức, phước đức họ đang hưởng là do đời trước tu tập mà có, khi hết phước thì họ sẽ phải nhận khổ đau.

Hòa Thượng từng nói: *“Chúng ta tu hành mà chúng ta không tu tốt “Mười Thiện” thì đó không phải là chúng ta học Phật pháp”*. Chúng ta không tu học theo Phật pháp thì chúng ta đang tu theo tà pháp, Ma đạo. Có những người ngay khi được nghe về Phật pháp thì họ thành tâm, thành ý làm theo, đây là người đầy đủ thiện căn, phước đức. Người biết đến Phật pháp nhưng không làm là người không có thiện căn, phước đức. Người không có thiện căn, phước đức, trong đời quá khứ, họ có nhân duyên đặc thù nên

đời này họ gặp được Phật pháp, gặp được Phật pháp nhưng họ hoàn toàn không làm theo.

Khi Thích Ca Mâu Ni Phật còn tại thế, nhóm đệ tử của Phật là Lục quần Tỳ kheo làm những việc phá hoại Phật, họ làm những điều ngược lại với lời Phật dạy. Phật dạy: “**Cần tu Giới – Định – Tuệ, diệt trừ Tham – Sân – Si**” nhưng họ ngày ngày phạm trai, phá giới. Ngay khi Phật còn tại thế đã có những người như vậy, chúng ta đang ở trong thời kỳ đầu của thời kỳ Mạt pháp, cách xa thời Phật gần 3000 năm, những việc như vậy diễn ra ngày càng nhiều.

Ngày trước, có người học trò nói với tôi, họ có tiền nhưng họ không dùng, họ muốn tôi dùng giúp họ. Tôi nói: “*Nếu Thầy dùng tiền của con thì cảnh giới của con còn cao hơn Thầy!*”. Tôi không nhận số tiền đó, sau này, người đó nghe theo một người ngày ngày chìm đắm trong danh vọng, lợi dưỡng. Sáng nay, có người thỉnh cầu tôi nhận tài sản của họ, tôi nhắc họ niệm Phật, ngoài câu Phật hiệu ra thì tất cả là vọng tưởng. Nếu tôi đồng ý nhận những thứ mà họ đưa thì họ đã chọn sai người rồi!

Người có thể tiếp nhận Phật pháp, có thể hành trì ngay trong cuộc sống là người có nhân duyên, phước đức, thiện căn sâu dày. Khi Hòa Thượng đến nơi nào đó, các đồng tu sẽ xây dựng, sửa chữa để nơi đó khang trang, rộng rãi hơn. Khi một nơi vừa làm xong thì thường có người khởi ý muốn dành. Khi người khác có ý niệm dành thì Hòa Thượng liền đi đến nơi khác, rất nhiều lần Hòa Thượng đã phải chuyển chỗ ở. Có người hỏi Hòa Thượng: “*Cần phải đạt tiêu chuẩn nào để có thể đi theo Hòa Thượng*”. Hòa Thượng nói: “*Người làm theo tôi mới có thành tựu, những người đi theo tôi không có thành tựu. Những người đi theo tôi nếu không khéo thì sẽ trở thành La Sát*”. Người không tin, không làm theo lời của Phật Bồ Tát thì các Ngài cũng không có cách nào để cứu giúp họ.

Hòa Thượng nói: “**Đại sư Ấn Quang là Bồ Tát Đại Thế Chí hóa thân đến đây, cả đời Ngài giảng nói nhân quả báo ứng. Ngài tích cực in sách nói về nhân quả báo ứng, số lượng sách khuyến thiện được in gấp nhiều lần so với sách Kinh Phật. Vì sao Ngài in sách khuyến thiện với số lượng lớn như vậy? Vì những bộ sách này đều nói về nhân quả báo ứng. Nền tảng của Phật pháp chính là nhân quả, không tin tưởng nhân quả thì làm sao có thể học Phật! Chúng ta không tin nhân quả thì chớ Phật Bồ Tát giảng Kinh, nói pháp cho chúng ta nghe cũng uổng phí!**”.

Tổ Ấn Quang là Tổ sư thứ 13 của Tịnh Tông nhưng Ngài đề xướng sách khuyến thiện của nhà Nho và Đạo như “*Liễu Phàm tứ huấn*”, “*An Sĩ toàn thư*”, “*Thái Thượng Cảm Ứng Thiên*”. Trước đây có những người mặc đồ, nói lời y như Hòa Thượng nhưng không làm giống như Ngài. Cả cuộc đời Hòa Thượng là tam bất quản, Ngài không quản tiền, không quản việc, không quản người. Nhiều người tặng một chiếc máy nhỏ thì trên đó cũng ghi số tài khoản. Hòa Thượng chỉ cần quyền sử dụng, không cần quyền sở hữu.

Hòa Thượng nói: **“Nhân quả là định luật tự nhiên”**. Nhân quả không phải là điều gì quá khó hiểu, nhân quả đơn giản là chúng ta trồng dưa thì được dưa, trồng đậu thì được đậu. Chúng ta là người học Phật pháp, chúng ta phải sẵn sàng hy sinh phụng hiến, tích cực phát huy văn hóa truyền thống, chuẩn mực làm người. Người tu học Phật pháp Đại Thừa thậm chí không nghĩ đến kết quả của việc thiện mà mình đã làm. Trên **“Kinh Kim Cang”** Phật nói, **“Bố thí đáo bỉ ngạn”** là bố thí mà không thấy người nhận bố thí, không thấy người bố thí và không thấy vật bố thí.

Hòa Thượng nói: **“Ngày nay, khoa học có rất nhiều phát minh, đó là nhân. Quả báo của việc này là chúng ta có được một chút tiện ích thế nhưng hậu quả mà chúng ta phải nhận cũng khó mà tưởng tượng được! Tầm nhìn của người hiện đại quá ngắn, họ chỉ nhìn thấy ngay trước mắt mà không biết quá khứ, cũng không biết tương lai. Phật pháp gọi đây là người vô minh”**. Ngày nay, nhiều nơi bị sạt lở đất, điều này nếu quan sát thì chúng ta có thể dự đoán trước. Một ngọn đồi mà mọi người chặt hết cây, mưa lớn diễn ra hơn một tuần thì đất trên đồi sẽ bị sạt lở.

Hòa Thượng nói: **“Nếu chúng ta đọc lịch sử chúng ta liền biết con người ở hiện tại, thua rất xa so với người xưa. Người ngày xưa sống rất hạnh phúc, tự tại”**. Ngày trước, khi tôi về sống ở cạnh sườn đồi, mùa mưa nào tôi cũng được đi hái nấm mỡ. Hiện tại, những loại nấm này không còn nữa.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa đời sống vật chất không có những thứ xa xỉ như người hiện đại nhưng họ có rất nhiều những sản phẩm từ đại tự nhiên. Người xưa trải qua đời sống tâm an, lý đắc. Người hiện đại không có loại hưởng thụ này”**. Người hiện đại có đời sống khoa học kỹ thuật hiện đại nhưng tâm luôn bất an. Hiện tại, chúng ta ăn trái cây nhập khẩu chúng ta cũng cảm thấy bất an.

Hòa Thượng nói: **“Người hiện đại dần trở thành giống như một cái máy, không còn ân tình, đạo nghĩa. Người hiện đại chỉ quan tâm đến quan hệ lợi hại, nếu có lợi thì đôi bên hỗ trợ lẫn nhau, nếu không có lợi thì đôi bên tàn hại lẫn nhau. Ngày nay ý nghĩa và giá trị của nhân sanh hoàn toàn khác xa với người xưa. Quan niệm của người hiện tại hoàn toàn khác xa so với người xưa. Chúng ta khinh xuất phê bình người xưa là chúng ta hoàn toàn không hiểu chút gì về người xưa. Nếu chúng ta phê bình người xưa thì tiền đồ của chúng ta sẽ là một mảng tối tăm”**. Trong một buổi tiệc, người nào mang lại lợi ích cho chủ nhà thì họ sẽ cảm ơn, những người có chuẩn mực đạo đức, làm nhiều việc lợi ích chúng sanh nhưng không mang lại lợi ích cho họ thì họ sẽ không nhắc đến. Hòa Thượng nói: **“Người ngày nay thấy lợi quên nghĩa”**.

Chúng ta dựa vào sự hiểu biết của mình mà chúng ta phê bình người xưa thì chúng ta đã sai. **“Người xưa”** là Thánh Hiền, là Phật Bồ Tát. Hiện tại, nhiều người không tin theo những lời dạy của người xưa. Người xưa cho rằng, người mới sinh giống như con cua lột, rất yếu ớt cần kiêng cử nhiều thứ. Khi Mẹ tôi sinh em bé, tôi luôn kho một nồi thức

ăn rất mặn cho Mẹ. Người ngày nay, sau khi sinh họ vẫn ăn uống, tắm thoải mái, người ngày nay cũng cho rằng ăn chay thì sẽ không có sữa cho con bé.

Hòa Thượng nói: **“Phật dạy chúng ta, nhân duyên của Mười pháp giới rất phức tạp, thế nhưng trong nhân duyên phức tạp đó luôn có nhân duyên quan trọng nhất, đó là nhân duyên làm Phật, nhân duyên vượt thoát sinh tử luân hồi. Chúng ta muốn làm Phật, tâm của Phật là bình đẳng. Ngày nay, chúng ta đề xướng hòa bình, cùng sống hòa thuận, đối đãi bình đẳng, đây là pháp giới của Phật, đây là tâm của Phật, tư tưởng của Phật, hành vi của Phật. Chúng ta làm được như vậy thì chúng ta mới đang đi trên con đường của Phật”.**

Hòa Thượng nói: **“Hiện tại, phương Tây đề xướng tham, sân, si. Họ nói rằng, tham lam là động lực để xã hội tiến bộ, nếu con người không có tham lam thì xã hội sẽ không phát triển. Chúng ta phải biết tham lam là pháp giới của Ngạ quỷ, sân hận là pháp giới của Địa ngục, Ngu si là pháp giới của Súc sanh. Người ngày nay đề xướng tham, sân, si là đề xướng tam ác đạo. Người ngày nay đề xướng tham, sân, si là do thiện căn, phước đức của họ quá mỏng. Thiện căn, phước đức của người ngày nay quá mỏng nên họ tin theo lời người thế gian, không tin theo lời khuyên của Phật Bồ Tát. Người tin tưởng được lời của Thánh Hiền, lời của Phật là người có thiện căn”.** Hiện tại, có những trường học áp dụng phương pháp siêu trí tuệ nhưng đây chỉ là siêu vọng tưởng, siêu tham cầu.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!